

ANALIZA PROBLEMÓW BEHAVIORALNYCH WYSTĘPUJĄCYCH U KOTÓW DOMOWYCH

inż. Weronika Cwalińska, inż. Agata Kasiewicz

- Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Felinologiczne Studenckie Koło Naukowe

Wprowadzenie

Podłożem występowania problemów behawioralnych mogą być stany chorobowe zwierzęcia, błędy nieświadomie popełniane przez właścicieli, zaniedbywanie potrzeb zwierzęcia czy błędy popełniane w okresie socjalizacji - np. zbyt wczesne odebranie kociąt od matki. Opiekunowie zwierząt z problemami behawioralnymi mogą zgłosić się po pomoc do specjalisty, który nauczy właścicieli rozpoznawać sygnały i potrzeby swoich pupili. Przed skorzystaniem z usług behawiorysty, należy jednak udać się do gabinetu weterynaryjnego i wykluczyć występowanie czynników o tle chorobowym.

Metodologia

Celem pracy jest analiza występowania problemów behawioralnych u kotów domowych. Przeprowadzono badanie ankietowe, w którym wzięło udział 100 osób. Ankieta została rozpowszechniona za pomocą Internetu i zawierała pytania na temat sposobu utrzymania, płci i wieku kota oraz pytania dotyczące nieprawidłowych zachowań przejawianych przez koty.

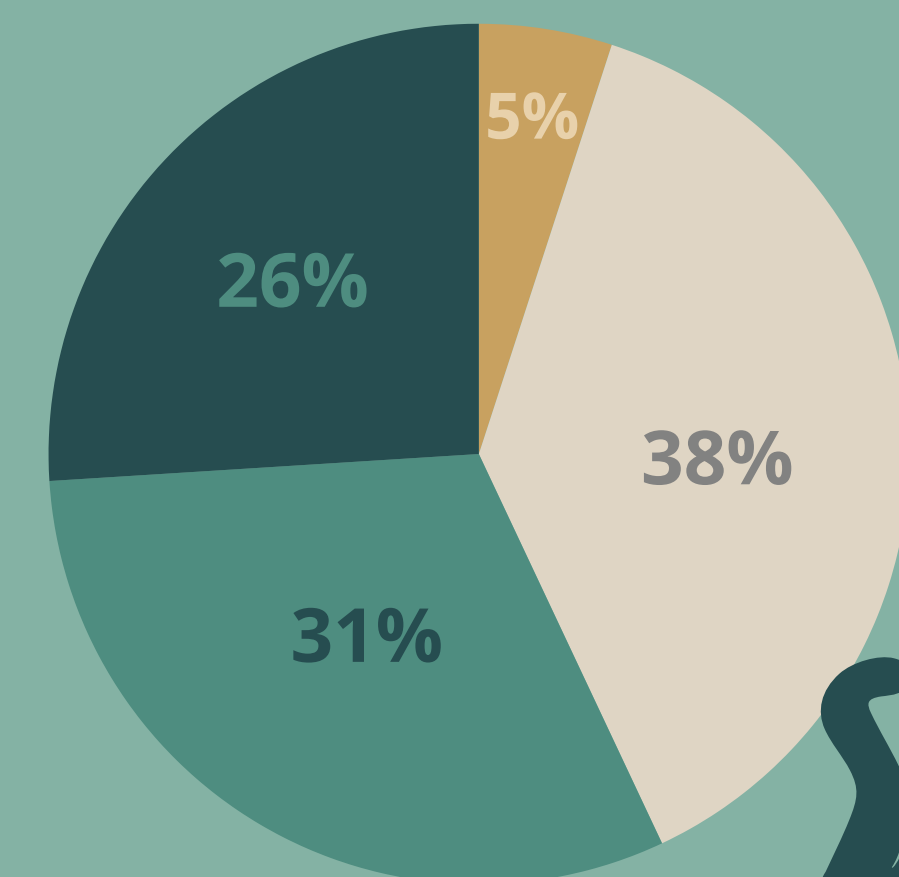
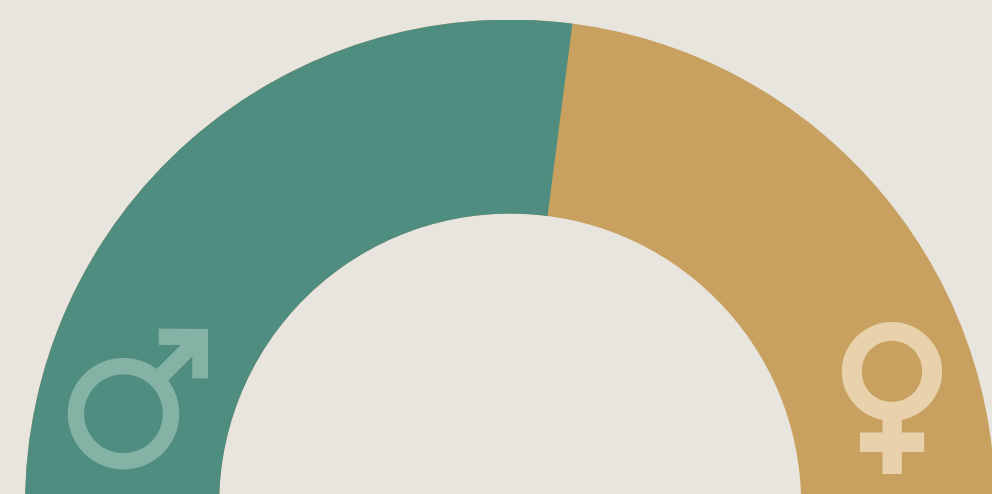
Dodatkowo zapytano właścicieli o poziom dobrostanu m.in.:

czy kot posiada drapak oraz ile kuwet przypada na jednego osobnika.

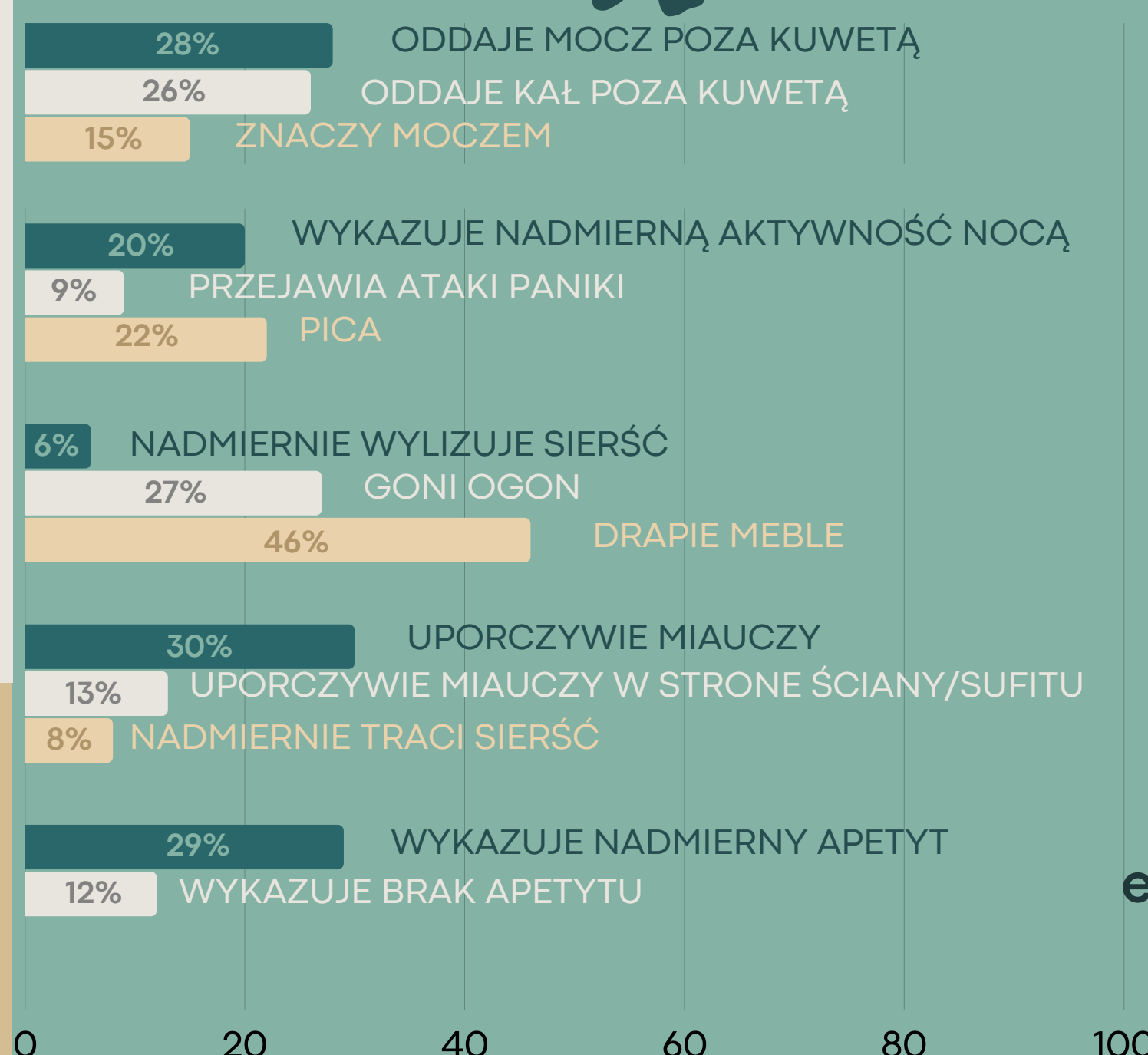
ROZWAŻANE PROBLEMY BEHAVIORALNE

- oddawanie kału/moczu poza kuwetą
- znakowanie moczem
- zachowania agresywne
- zaburzenia lękowe
- PICA
- koprofagia
- zachowania o podłożu stereotypowym
- nadmierna wokalizacja
- zaburzenia w pobieraniu pokarmu

STOSUNEK ILOŚCIOWY KOCÓRÓW DO KOTEK

- Koty od 0 do 1 r.ż.
- Koty od 2 do 4 r.ż.
- Koty od 5 do 9 r.ż.
- Koty powyżej 10 r.ż.

Wnioski

Podsumowując, najczęściej występujące zaburzenie behawioralne u kotów stanowiło drapanie przedmiotów do tego nieprzeznaczonych np. mebli. Aż 46% badanych osobników wykazywało tego typu zachowania. Drapanie stanowi jednak naturalną potrzebę kota, która niezaspokojona może prowadzić do serii innych problemów o podłożu emocjonalnym.

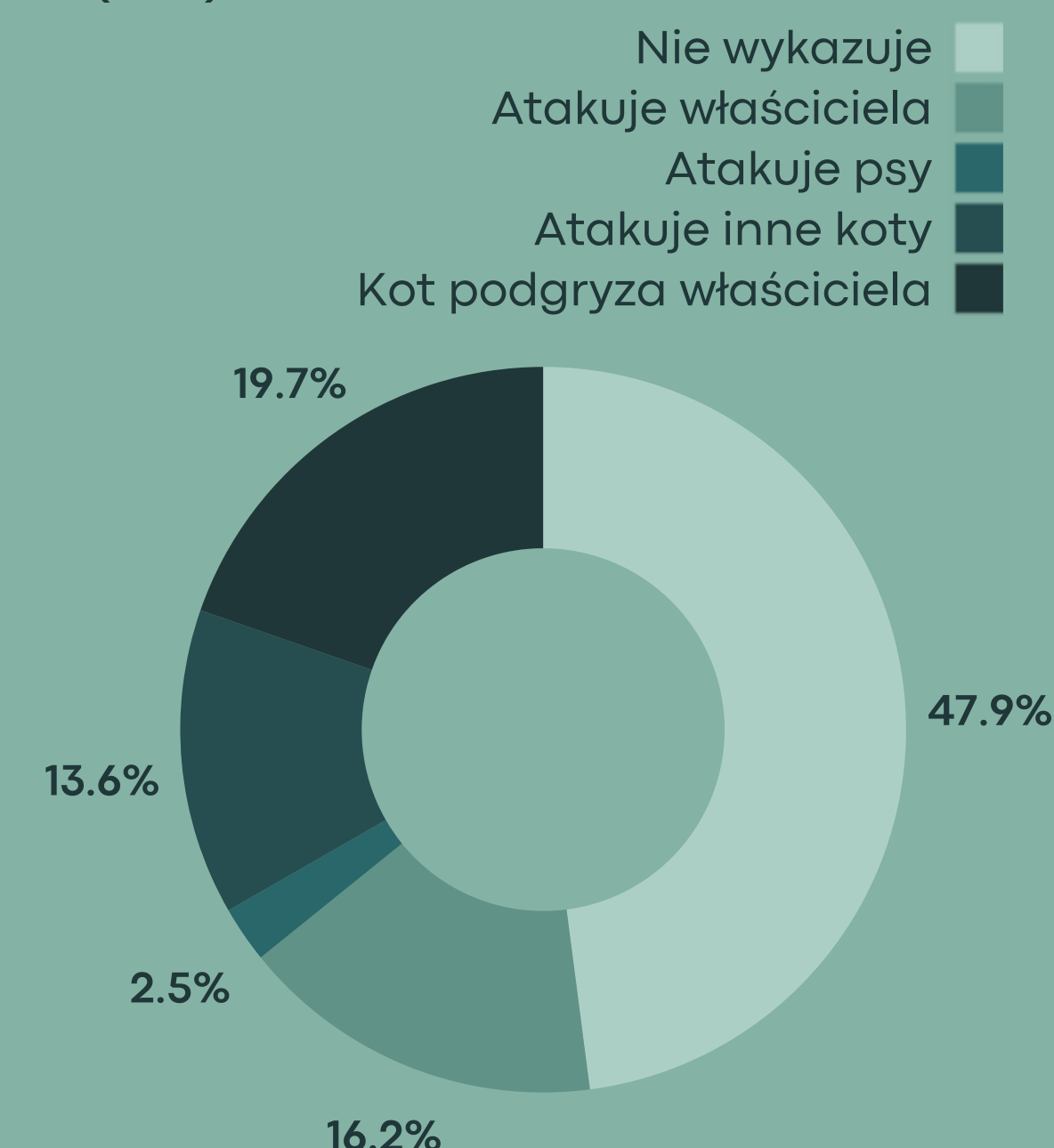
Znaczącym problemem wskazywanym przez właścicieli były również zaburzenia w pobieraniu pokarmu przez zwierzę (nadmierne pobieranie pokarmu 30%, zjadanie przedmiotów niejadalnych, aż 22% osobników).

Z najmniejszą częstotliwością przejawiały się koprofagia (brak) oraz nadmierne wylizywanie sierści (6%).

Podsumowanie

Zaburzenia behawioralne u kotów stanowią problemem dla wielu właścicieli. Uciążliwe zachowania często są przyczyną pozbycia się zwierzęcia/zrezygnowania z opieki nad zwierzęciem. Pomimo zwiększającej się świadomości społeczeństwa wciąż należy podejmować działania w celu poprawy dobrostanu kotów domowych.

Koty inaczej niż psy okazują emocje, przez co często cierpią w milczeniu.

Bibliografia:

Zań R., Roliński Z., Kowalski C.. „Uspokajające i przeciwłękowe działanie melatoniny w niektórych przypadkach zaburzeń behawioralnych u psów i kotów”. Med. Weter. Artykuł przeglądowy, 2013, 69 (2), s. 96-101. Chłopik A., Wysokińska A.. „Behawior rozrodowy psów i kotów”. Wiadomości Zootechniczne, R LVII, 2019, 4, s. 142-152. Leszczyński P.. „Problemy behawioralne kota”. Animal Expert.